

UZASADNIENIE WYROKU

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2021 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił R. D. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury, zaś z dokumentacji wynika, że ubezpieczony od 1 października 2006 r. ma ustalone prawo do emerytury z Wojskowego Biura Emerytalnego.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony podał, że faktycznie ma ustalone prawo do emerytury z Wojskowego Biura Emerytalnego, lecz jest to świadczenie wypłacane z systemu zaopatrzeniowego, a nie z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o jego oddalenie z uzasadnieniem analogicznym jak w decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. D. jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) K. S. na stanowisku kierowcy. Od dnia 27 września 2020 r. stał się niezdolny do pracy. Pracodawca wypłacał mu wynagrodzenie za okres niezdolności do pracy do dnia 28 października 2020 r. Od dnia 29 października 2020 r. ubezpieczonemu przysługiwał zasiłek chorobowy. Okres zasiłkowy wynoszący 182 dni zakończył się 13 kwietnia 2021 r. **Bezsporne**, a nadto: dokument ZNp-7 (k. 1 akt rentowych), przesłuchanie ubezpieczonego – k. 56-57.

W dniu 6 kwietnia 2021 r. płatnik składek wystąpił z wnioskiem o wypłatę świadczenia rehabilitacyjnego. Decyzją z 27 kwietnia 2021 r. organ nie przeprowadzając badania ubezpieczonego odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. **Dowód:** dokument ZNp-7 (k. 1 akt rentowych), przesłuchanie ubezpieczonego – k. 56-57.

Ubezpieczony był leczony onkologicznie i w okresie po wykorzystaniu zasiłku chorobowego tj. po dniu 7.04.2021 r. nadal był niezdolny do pracy. **Dowód:** opinia biegłego z 16.08.2021 r., k. 23-25.

W dniu 30 czerwca 2021 r. ubezpieczony miał wykonane badanie (bronchoskopię), którego wyniki wskazały, że jest zdolny do pracy. Od 28 czerwca 2021 r. R. D. powrócił do pracy, początkowo przebywał na urlopie wypoczynkowym, następnie od dnia 12 lipca 2021 r. świadczył pracę. **Dowód:** zaświadczenie pracodawcy z wydrukiem k. 40-41, pismo ubezpieczonego z 24.09.2021 r. k. 37, zaświadczenia lekarskie k. 38-39, przesłuchanie ubezpieczonego – k. 56-57.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się uzasadnione.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło prawo ubezpieczonego do świadczenia rehabilitacyjnego po wykorzystaniu zasiłku chorobowego tj. po dniu 7.04.2021 r.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, opinii biegłego onkologa, dokumentacji medycznej i przesłuchania ubezpieczonego. Stan faktyczny był bezsporny w zakresie okoliczności okresu trwania niezdolności do pracy. Spór dotyczył tego, czy pracownikowi mającemu ustalone prawo do emerytury z Wojskowego Biura Emerytalnego przysługuje świadczenie rehabilitacyjne.

Zgodnie z art. 18 ust. 1-3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 ze zm., dalej jako „ustawa zasiłkowa”),

1. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

2. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

3. O okolicznościach, o których mowa w ust. 1 i 2, orzeka lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Stosownie do art. 18 ust. 7 ustawy zasiłkowej Świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego oraz do urlopu dla poratowania zdrowia, udzielonego na podstawie odrębnych przepisów.

Sąd ustalił, że ubezpieczony po wykorzystaniu zasiłku chorobowego nadal był niezdolny do pracy. Wynika to w sposób jednoznaczny z opinii biegłego sądowego. Z opinii biegłego nie wynikało natomiast, czy dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza ubezpieczonego rokowały odzyskanie przez niego zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje bowiem przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy. Jest to świadczenie o charakterze krótkoterminowym. Dowody przedłożone przez ubezpieczonego oraz fakt, iż od dnia 28 czerwca 2021 r. ubezpieczony powrócił do pracy, potwierdziły jednak okoliczność, iż dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza ubezpieczonego rokowały odzyskanie zdolności do pracy. Ubezpieczony do pracy bowiem powrócił. Zdaniem sądu orzekającego obie przesłanki wymagane art. 18 ust. 1 ustawy zasiłkowej zostały zatem spełnione.

Zdaniem sądu orzekającego emerytura wojskowa nie wyłącza prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Warto przywołać pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyrokach z 26 marca 2015 r. II UK 145/14 oraz z 19 lutego 2014 r. I UK 368/13, w których SN stwierdził, że zwrot „emerytury” w ust. 7 ustawy zasiłkowej nie obejmuje emerytury wojskowej. Na tak szerokie ujęcie nie pozwala wykładnia literalna i systemowa art. 18 ust. 7 ustawy, gdyż użyte w nim pojęcie emerytury nie uwzględnia emerytury z systemu zaopatrzeniowego. Sąd orzekający w niniejszej sprawie pogląd ten podziela i dodatkowo wskazuje, że nowelizacja art. 18 ustawy zasiłkowej, który od 1 stycznia 2022 r. ulegnie zmianie, poprzez dodanie ustępu 8, zgodnie z którym ust. 7 będzie stosować się odpowiednio m.in. do osoby, która ma ustalone prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, przyjętą wykładnię wzmacnia. Emerytura wojskowa nie wyłącza prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W rozpatrywanym przypadku, prawo R. D. do świadczenia rehabilitacyjnego po wyczerpaniu zasiłku chorobowego, zależało od ustalenia, że pozostawał niezdolny do pracy oraz dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy. Po ustaniu, że przesłanki te zaistniały sąd uznał, że prawo to ubezpieczonemu przysługiwało.

W konsekwencji sąd uwzględnił odwołanie i w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. i orzekł o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego do dnia poprzedzającego dzień odzyskania przez ubezpieczonego zdolności do pracy, tj. do 27 czerwca 2021 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

08.11.2021 r.